

ELEKTRO MARIBOR

*Interni informacijski list
podjetja Elektro Maribor,
javnega podjetja za
distribucijo električne
energije d.d.*

1/06

infotok

Namenjeno:

Organizacijska klima pri nas

Uspešno zaključili
prvo fazo izboljšav
v poslovanju

Kdo je kdo v energetiki

Nekdanji balkanski
atletski prvak

Vsebina

- 2 Jubilejne nagrade
- 3 V letu 2006: racionalizacija stroškov, cene v evrih in priprave na leto 2007
- 4 Organizacijska klima pri nas
- 5 Uspešno zaključili prvo fazo izboljšav v poslovanju
- 6 Kdo je kdo v energetiki
- 7 Sprejem za poslovne partnerje
- 8 Elektro Maribor prejel priznanje fakultete za elektrotehniko, računalništvo in informatiko
- 8 Razgovori z upravo
- 9 Kako smo zaključili leto v Gornji Radgoni
- 9 Ukinitvev blagajn
- 10 Končane tudi 13. zimske igre EDS
- 11 Letos bomo volili kandidate za novi svet delavcev
- 12 Dobili smo carja leta 2005
- 13 Božiček na obisku
- 14 OE Maribor z okolico po letu skupnega delovanja
- 15 Spremembam naproti
- 16 Od Avstrije do Madžarske in Hrvaške
- 17 Novoletno srečanje upokojencev
- 17 Novi sodelavec
- 17 Nagrajeni prispevki za Infotok
- 18 Nekdanji balkanski atletski prvak
- 20 Na leta se nisem nikoli kaj dosti oziral – ni bilo časa
- 22 Jo (dovolj) poznate?
- 23 Stran za kulturo: ... in nastala je pesem o Infotoku
- 23 Infotok v leto 2006 z okrepljeno ekipo

Prispevke za objavo pošljite na naslov:
infotok@elektro-maribor.si

Na naslovnici

Stavba OE Maribor z okolico

☞ Fotografija:
Boris Ukmar

Jubilejne nagrade

januar, februar

Delovna doba	Ime in priimek	OE / SE	Mesec izpolnitve
35	Ciril Kovačič	Murska Sobota	januar
35	Darko Pekič	Uprava	januar
35	Ivan Benec	Uprava	februar
35	Martin Hlebič	Gradnje in Remont	februar
35	Milena Mihelak	Slovenska Bistrica	januar
30	Alojz Krajnc	Uprava	februar
30	Benjamin Metličar	Maribor z okolico	januar
30	Branko Bokan	Maribor z okolico	februar
30	Branko Štancer	Maribor z okolico	januar
30	Stanislav Habjanič	Gradnje in Remont	januar
20	Bojan Lazar	Maribor z okolico	februar
20	Damir Žilavec	Murska Sobota	januar
20	Milan Svetanič	Murska Sobota	januar
10	Boštjan Cvetko	Ptuj	januar
10	Matjaž Miklavčič	Uprava	januar

Čestitamo!

V letu 2006: racionalizacija stroškov, cene v evrih in priprave na leto 2007

Začetek leta v poslovanju podjetij je tradicionalno namenjen ocenjevanju poslovanja v preteklem letu in pripravi načrtov za poslovanje v naslednjem letu. Za nami je uspešno poslovno leto, saj smo načrtovane poslovne rezultate uresničili nad pričakovanimi, pred nami pa je novo poslovno leto 2006, v katerem se bomo morali soočiti z novimi izzivi v bolj zaostrenih pogojih poslovanja, kot so bili v preteklem letu.

Leto 2005 smo v podjetju poimenovali »leto odjemalca«. Bilo je predvsem leto z ustvarjenim dobrim poslovnim rezultatom in doseženimi temeljnimi cilji na področju zanesljive in kvalitetne dobave električne energije, obvladovanja stroškov in zadovoljstva odjemalcev ter zaposlenih. Omenjenim ciljem bomo sledili tudi v prihodnjih letih.

Nadzorni svet Elektro Maribor d.d. je na svoji seji v februarju tega leta sprejel Gospodarski načrt za leto 2006, ob tem pa so predstavniki lastnikov v nadzornem svetu jasno izrazili zahtevo po zniževanju stroškov poslovanja.

V gospodarskem načrtu za leto 2006 načrtujemo dobiček pred obdavčitvijo v višini 440 milijonov tolarjev, kar predstavlja približno tretjino dobička, ustvarjenega v preteklem letu. Glavni razlogi za nižje načrtovane poslovne rezultate so predvsem v zunanjih dejavnikih.

Na področju regulirane dejavnosti sistemskega operaterja distribucijskega omrežja bo v letu 2006 poslovanje potekalo v skladu z novo metodologijo za obračunavanje omrežnine in ugotavljanje upravičenih stroškov za elektroenergetsko omrežje, ki jo je pripravila Javna agencija Republike Slovenije za energijo za novo triletno regulativno obdobje 2006–2008. Nova metodologija ima za posledico višje stroške omrežnine za prenosno omrežje, ki jih nakazujemo družbi Elektro Slovenija.

Poleg tega so se bistveno spremenile tudi tržne razmere, ki se kažejo v povečevanju konkurence, dvigu nakupnih cen električne

energije in zmanjševanju količin prodaje električne energije.

Glede na to, da na omenjene zunanje dejavnike poslovanja bistveno ne moremo vplivati, bo v letu 2006 izredna pozornost namenjena racionalizaciji stroškov na vseh področjih poslovanja. Le enega izmed ukrepov za zmanjšanje stroškov predstavlja ukinitvev blagajn v OE Slovenska Bistrica in Gornja Radgona od 1. marca 2006 dalje. Hkrati z obvestilom o prenehanju poslovanja blagajn bomo naše stranke prijazno seznanili tudi z drugimi, bolj enostavnimi in hitrejšimi načini plačevanja računov.

V letu 2006 so začeli veljati že drugič prenovljeni Slovenski računovodski standardi (SRS), ki temeljijo na zakonu o gospodarskih družbah in predstavljajo obvezujoča strokovna navodila na področju računovodstva. Glavni razlog za prenovo je bila zakonska obveza, da SRS v zasnovi ne smejo biti v nasprotju z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja in direktivami Evropske unije. Posledično so bili spremenjeni in dopolnjeni skoraj vsi veljavni SRS. Največje vsebinske spremembe so bile opravljene v okviru finančnih naložb in opredmetenih osnovnih sredstev. Prehod od sedanjih na prenovljene SRS bomo opravili s prilagoditvami v premoženjski bilanci na dan 1. januarja 2006, poslovne dogodke v letošnjem letu pa bomo evidentirali v skladu z novim kotnim načrtom.

Kot pripravo na uvedbo evra prihodnje leto bomo v skladu z zakonom o dvojnem označevanju cen v tolarjih in evrih 1. marca 2006 dopolnili naše cenike tudi s cenami v evrih. Cene bodo informativno preračunane v drugo valuto po centralnem paritetnem tečaju (1 EUR = 239,640 SIT). Na izstavljenih računih pa bomo obe valuti navedli le pri končnih zneskih. Eden temeljnih namenov dvojnega označevanja je v tem, da bi se v obdobju pred prevzemom evra postopoma navadili razmišljati, koliko nas kaj stane v evrih. Dejansko zamenjavo valute bomo opravili 1. januarja 2007, ko bo določen fiksni menjalni tečaj SIT/EUR. Z namenom, da bi proces uvedbe evra v našem podjetju potekal s čimmanj težava-

mi, tako za naše kupce kakor tudi za nas zaposlene, so se že v preteklem letu naši predstavniki s področja financ, računovodstva in informacijske tehnologije vključevali v različna izobraževanja in aktivnosti, ki sta jih organizirala Ministrstvo za gospodarstvo in Gospodarska zbornica Slovenije.

V letu 2006 se bomo še posebej intenzivno posvečali pripravam na leto 2007, ko bo prišlo do popolnega odprtja trga z električno energijo, tako da bodo lahko tudi gospodinjstvi odjemalci sami izbirali, pri kom bodo kupovali električno energijo. V skladu z energetske zakonodaje pa moramo zagotoviti, da bo v letu 2007 prišlo do pravne ločitve sistemskega operaterja distribucijskega omrežja od ostalih dejavnosti. Za nas bo to pomenilo bistveno spremembo na področju organiziranosti in izvajanja poslovnih procesov.

Opisane spremembe in zaostreni pogoji poslovanja bodo od vseh nas zahtevali, da se v največji možni meri usmerimo v doseganje zastavljenih ciljev. Prepričana pa sem, da jih bomo z našim znanjem, zagnanostjo in pozitivno energijo tudi uspeli uresničiti.

Mag. Andreja Zelenič Marinič,
direktorica finančno ekonomskega sektorja

Organizacijska klima pri nas

Rezultati analize SiOK (Slovenska Organizacijska klima)

Spremljanje organizacijske klime je praksa uspešnih podjetij. Pozornost je usmerjena predvsem na povezavo zadovoljstva z rezultati pri delu. S tem postane ključno vprašanje, kako podjetje zaposlenim omogoča, da uveljavljajo svoje znanje in ideje ter tako dosegajo uspeh pri svojem delu. To namreč vpliva tako na zadovoljstvo pri delu kot tudi na uspešnost podjetja. V podjetju Elektro Maribor d.d. se tako prvič spremlja splošno zadovoljstvo zaposlenih in organizacijska klima.

Raziskava v letu 2005 je bila izvedena s pomočjo vprašalnika SiOK (Slovenska Organizacijska klima), ki je nastal pod okriljem Gospodarske Zbornice Slovenije in poleg merjenja organizacijske klime posameznega podjetja omogoča tudi primerjavo med podjetji v Sloveniji (v letu 2005 predvidoma vključenih 120 slovenskih podjetij).

Poročilo raziskave »Organizacijska klima« v podjetju Elektro Maribor d.d. je sestavljeno iz več segmentov:

- Pregled organizacijske klime po posameznih kategorijah v podjetju
- Prikaz organizacijske klime v podjetju za leto 2005 po kategorijah, s primerjavo vseh udeležencev v raziskavi za leto 2004 (slovensko povprečje 2004-SiOK).

Slika organizacijske klime v podjetju Elektro Maribor d.d. za leto 2005 nam na splošno kaže, da so kategorije različno ocenjene in tako tudi različno odstopajo od slovenskega povprečja, vendar pa je večina kategorij ocenjenih nad povprečjem.

Kategorija **odnos do kakovosti** je na splošno najvišje ocenjena, kjer ocena tudi pozitivno odstopa od slovenskega povprečja. Vse ostale kategorije so v primerjavi s slovenskim povprečjem podobno ocenjene. Trend krivulje je z manjšimi odstopanji podoben krivulji oziroma trendu slovenskega povprečja. Najnižje sta ocenjeni kategoriji glede nagrajevanja in razvoja karier zaposlenih.

1. dobro ocenjene kategorije:

- Odnos do kakovosti (3,80)
- Zadovoljstvo zaposlenih (3,56)
- Pripadnost organizaciji (3,55)
- Inovativnost in iniciativnost (3,53)

2. srednje ocenjene kategorije:

- Notranji odnosi (3,41)
- Motivacija in zavzetost (3,38)
- Strokovna usposobljenost in učenje (3,31)
- Poznavanje poslanstva in vizije ter ciljev (3,25)
- Organiziranost (3,22)
- Vodenje (3,19)

3. kategorije, ki predstavljajo podjetju izziv:

- Notranje komuniciranje in informiranje (2,95)
- Nagrajevanje (2,81)
- Razvoj kariere (2,77)

Zadovoljstvo

Pri ocenjevanju zadovoljstva zaposlenih je bil uporabljen drugačen referenčni okvir (posameznik) od tistega pri klimi (organizacija). Na ta način imamo možnost še z

drugega vidika osvetliti podobna vprašanja. Individualno zadovoljstvo zaposlenih je bilo različno ocenjeno, tako tudi ocene različno odstopajo od povprečja. Razlikuje pa se tudi oblika krivulje.

Najvišje je zadovoljstvo zaposlenih s **stalnostjo zaposlitve (4,23)** in **delovnim časom (4,17)**, kjer ocene tudi najbolj odstopajo od trenda.

Srednje ocenjene trditve so zelo podobno ocenjene s povprečjem in padajo glede na slovenski trend.

Najnižje je **zadovoljstvo z vodstvom organizacije (3,21)**, z **možnostjo napredovanja (2,94)** in **zadovoljstvo s plačo (2,84)**, kjer pa ocene v primerjavi s povprečjem niti niso nizke.

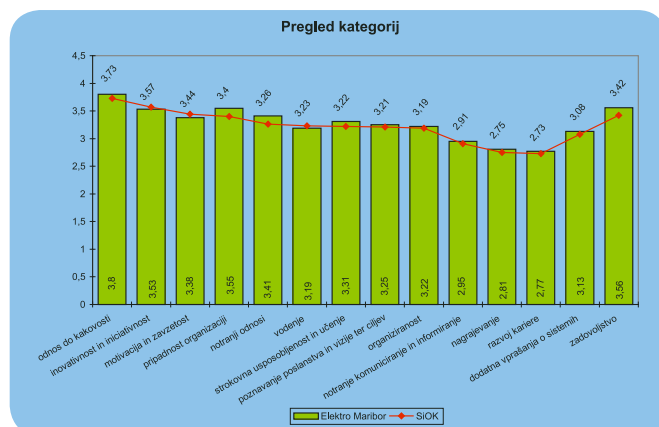
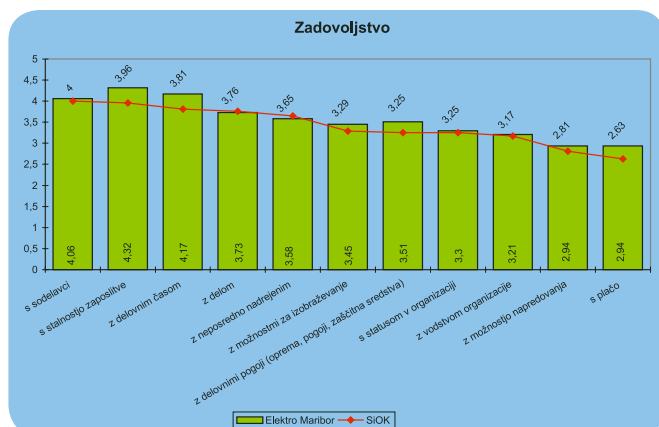
Dodatna vprašanja o sistemih

Tudi dodatna vprašanja niso klasična klimatska kategorija, dajejo pa dodatno informacijo o dojemanju nekaterih sistemov s strani zaposlenih.

Ocene teh vprašanj v večini pozitivno odstopajo od ocen slovenskega povprečja, trenda se med seboj razlikujeta.

Še najbolj se zaposleni strinjajo, da **razumejo in si znajo razložiti vsebino plačilne liste (3,89)** ter da se **neposredni vodja drži stvari, o kateri se jasno dogovorijo (3,65)**, kar so tudi ocenjevali višje od povprečja.

Negativen trend je razviden na področju stimuliranja in na področju letnih razgovorov s svojim vodjem, saj so zaposleni vse tri trditve ocenjevali nižje.

» Besedilo: Mag. Drago Keršič, Prof. dr. Ferk & Partner d.o.o.

Uspešno zaključili prvo fazo izboljšav v poslovanju

Izboljšave v poslovanju s pomočjo analize Cost / Value Driver (analiza stroškovnih povzročiteljev in vrednostnih poganjačev)

Za nami so prvi trije meseci intenzivnega dela v projektu analize Cost / Value Driver. Pozitivna naravnost in optimizem pred začetkom projekta sta v celoti potrdila razmišljanje predsednika in člana uprave, da so sodelavci Elektra Maribor njegovo ključno premoženje. Ob pravilnem metodološkem pristopu ter v prihodnost usmerjenem pogledu lahko dosežemo vse. In v tem je čar prestavljanja mej mogočega in do včeraj nepredstavljivih sprememb v podjetju.

Sodelujoči sodelavci so z intenzivnim identifikiranjem stroškovnih povzročiteljev in vrednostnih poganjačev, globoko analizo ter razmišljanjem o ABC prioritetah prav v zadnjem mesecu korenito spreminjali obstoječe stanje na ključnih področjih. Sodelavci so pripravili številne korenite ukrepe, ki so jih tudi finančno in rokovno ovrednotili. S tem ste dokazali, koliko nakopičenega znanja je v podjetju in koliko priložnosti je pred vami.

Vsi sodelujoči v Elektru Maribor so skupaj z vodji raziskovalnih enot, koordinatorji in glavnim koordinatorjem ter ob temeljiti podpori uprave podjetja v celoti dosegli zastavljeni cilj. Na ta način ste dokazali, da postaja **Elektro Maribor v prihodnost usmerjeno podjetje** in pripravljeni pričakujete spremembe ter prihod konkurentov na elektrodistribucijski trg Evropske unije.

Sodelujoči v projektu so pripravili številne ekonomsko smotne ukrepe, ki jih je uprava na podlagi ekonomskih izračunov odobrila in s tem podala nalog za začetek izvedbe. Vodje raziskovalnih enot so glavne ukrepe predstavili upravi podjetja na celodnevni predstavitvi, ki je potekala 16. decembra 2005. Vsi vodje raziskovalnih enot so poželi zelo pozitivno odobravanje in podporo vodstva.

Spoštovane sodelavke in sodelavci! Sedaj sledi najpomembnejša faza. Implementacija! Če so bili do sedaj poglobitni razlo-

gi za neupoštevanje Vaših konstruktivnih predlogov izven Vašega delovnega okolja, postaja njihova izvedba Vaša odgovornost. S podpisom s strani uprave ste dobili nalogo, da ukrep izvedete v praksi. Primarna odgovornost za vpeljavo je na nosilcu ukrepa.

V naslednjih devetih mesecih bodo po predstavljeni metodologiji vodje raziskovalnih enot skupaj z nosilci ukrepov vpeljevali ukrepe ter upravi redno mesečno poročali o vpeljanih ukrepih ter njihovih ekonomskih učinkih. Da bi Vam delo olajšali, smo predstavili metodologijo našega dela. Za vsak ukrep bo nosilec izpolnil projektni list, učinke ukrepov pa bomo spremljali v tabelarni obliki.

Vsi posredovani predlogi pod črto se bodo zbrali pri glavnem koordinatorju, ki jih bo posredoval upravi. Ta bo določila pristojnega nosilca na nivoju funkcijskega vodje

Prižadnost in kreativnost zaposlenih, ki sodelujete v projektu CVD, dokazuje dejanski potencial podjetja Elektro Maribor. Največji potencial je v zaposlenih in prav to se je več kot potrdilo v vsebini predlaganih ukrepov. V prihodnjih mesecih nas čaka sicer zelo zahtevno, odgovorno in intenzivno delo vpeljevanja ukrepov v prakso in doseganja predvidenih učinkov, vendar sem kot sopredsedujoči projekta prepričan v uspeh. Uprava bo izvajanje dosledno spremljala in podpirala z vso prioriteto.

Poslovno okolje, o katerem več piše finančna direktorica v uvodniku, še dodatno krepi nujno po racionalizaciji stroškov na vseh področjih delovanja podjetja.

Tomaž Orešič, član uprave

»Z novim letom se pričanja zaključna in odločilna faza projekta. Sodelavke in sodelavci so v analitičnem delu pokazali, da zadeve obvladajo in so svojo nalogo odlično opravili. Sedaj nas čaka implementacija, ki je odločilnega pomena za uspeh projekta. Uprava družbe je ukrepe temeljito in zelo objektivno pregledala in jih večino tudi potrdila. V kolikor bomo v projektu sodelovali s takšno zavzetostjo, kot smo to počeli do sedaj, bomo projekt tudi uspešno zaključili.«

Miroslav Prešern,
glavni koordinator projekta

področja, na katerega se predlog nanaša. Vsak predlog se bo transformiral v ukrep in koordinator bo redno poročal vsak mesec na naših srečanjih.

Na pregledih vpeljave ukrepov bodo prisotni vodje raziskovalne enote, koordinator, predsednik in član uprave ter svetovalec. Tako lahko vidite, da vpeljavo ukrepov predstavlja prvo prioriteto najvišjega vodstva. Naše prvo srečanje bo že 14. februarja 2006.

Prepričani smo, da boste pri vpeljavi vseh ukrepov zelo uspešni in boste tako bistveno pripomogli k dolgoročni uspešnosti podjetja, katerega pomemben član ste. Rezultati projekta so Vaši rezultati. Ključen interes za vpeljavo odobrenih ukrepov je na Vaši strani.

In ne pozabite:

»Tisti, ki želi ... najde pot! Tisti, ki ne želi ... najde razlog in izgovor! Naj se od danes beseda **izgovor** črta iz besednjaka sodelavk in sodelavcev Elektra Maribor!

Kdo je kdo v energetiki

Podjetja, ustanove in ljudje v enegetiki

V tej in naslednjih številkah Infotoka bomo predstavili ključna podjetja, ustanove, fakultete in druge akterje na področju elektroenergetike, kjer deluje tudi Elektro Maribor. Predstavili pa bomo tudi nekaj ključnih oseb, ki na tem področju delujejo. Na tak način bomo skušali ustvariti okvirno sliko o tem, s čim se posamezna institucija ukvarja in kdo pravzaprav so ljudje »iz branž«.

Tokrat predstavljamo tri akademske institucije, in sicer Elektroinštitut Milan Vidmar, fakulteto za elektrotehniko in računalništvo in fakulteto za elektrotehniko. Hkrati pa bodo predstavljeni tudi vodilni možje teh institucij: prof. dr. Maks Babuder, prof. dr. Igor Tičar in prof. dr. Tomaž Slivnik.

INSTITUCIJE

Elektroinštitut Milan Vidmar

Elektroinštitut Milan Vidmar je vodilna slovenska inženirska in znanstveno-raziskovalna organizacija na področju elektroenergetike in splošne energetike. Z ekonomskega in tehnološkega vidika obravnava proizvodnjo, prenos in distribucijo električne energije. Izdeluje idejne in izvedbene študije, ekspertna poročila, tehnološke, ekološke in druge analize, izvaja nadzor nad kakovostjo in delovanjem elektroenergetskih sistemov ter naprav za potrebe elektroenergetskih podjetij, ministrstev in državnih ter regionalnih organov.

Temelje je elektroinštitutu dal starosta slovenskih elektrotehnikov, ustanovitelj inštituta, prof. dr. Milan Vidmar. Inštitut za elektriško gospodarstvo je formalno pričel delati 1. junija 1948.

Inštitutsko znanje je vplivalo na:

- povojno elektrifikacijo države, kreiranje omrežja in njegov razvoj, tako da so se posamezni viri in porabniki lahko medsebojno povezali,
- dograditev 110, 220 in 400 kV omrežja,
- povezovanje 220 kV omrežja v SUDEL,

- povezovanje 400 kV omrežja v evropsko interkonekcijo,
- optimiranje načrtovanja, graditev in izkoriščanje virov ter omrežij v Sloveniji,
- dograditev NEK ...

V letih svojega dela je inštitut opravil in dokumentiral več kot 1600 raziskav, strokovnih mnenj, poročil o meritvah in atestov. Prireja predavanja, okrogle mize, seminarje in posvetovanja z udeležbo domačih in tujih strokovnjakov. Inštitut sodeluje v vrsti strokovnih organizacij in vzdržuje redne in tesne povezave s sorodnimi raziskovalnimi in gospodarskimi organizacijami doma in v tujini. (vir: <http://www.eimv.si>)

Fakulteta za elektrotehniko računalništvo in informatiko Univerze v Mariboru

Fakulteta za elektrotehniko računalništvo in informatiko je znanstvena institucija. V okviru Univerze v Mariboru je zadolžena za izobraževanje visokošolskih kadrov s področja elektrotehnike, računalništva, informatike, mehatronike, telekomunikacij in medijsko-komunikacijskih ved. Osnovo za svoje delovanje črpa iz znanstvenih spoznanj.

Je institucija z izraženim regionalnim, nacionalnim in mednarodnim pomenom. Regionalnost se odraža v povezanosti z industrijo v Mariboru in okolici, kjer se zaposli večji del študentov. Nacionalnega pomena so predvsem inštituti in centri znanja. Mednarodni pomen izkazuje fakulteta s številnimi mednarodnimi projekti, izmenjavo študentov in profesorjev, objavami v uglednih znanstvenih revijah, nastopih na mednarodnih konferencah in njihovo organizacijo. Uresničevanje svojega poslanstva poskuša fakulteta doseči:

- z ustvarjanjem novega znanja iz elektrotehniških, računalniških in informacijskih, telekomunikacijskih, mehatronskih in medijsko-komunikacijskih ved,
- s skrbjo za stalni prenos znanja v okolje.

(vir: <http://www.feri.uni-mb.si>)

Fakulteta za elektrotehniko Univerze v Ljubljani

Poleg rednega izobraževanja fakulteta skrbi še za strokovno izpopolnjevanje in dopolnilno izobraževanje elektrotehniških strokovnjakov, pa tudi strokovnjakov drugih strok, ki potrebujejo elektrotehniško znanje.

V ta namen organizira in izvaja krajše, nekajdnevne intenzivne seminarje ipd. Fakulteta je vključena v 18 mednarodnih projektov, ki jih financira Evropska unija. Na raziskovalnem področju sodeluje z več kot 50 univerzami in raziskovalnimi inštituti po svetu.

V Sloveniji fakulteta sodeluje z Univerzo v Mariboru in fakultetami v okviru ljubljanske univerze, javnimi inštituti in drugimi javnimi ustanovami.

Raziskovalci v laboratorijih fakultete prenašajo temeljna znanja v aplikativne in razvojne raziskave za industrijske potrebe. Na posameznih področjih obstajajo tesne povezave med laboratoriji in podjetji.

Fakulteta sodeluje v projektu Univerzitetni inkubator, ki ga financira ministrstvo za gospodarske dejavnosti. Cilj inkubatorja je pokazati študentom možnost ustanavljanja lastnih malih in srednje velikih podjetij.

(vir: <http://www.fe.uni-lj.si>)

LJUDJE

prof. dr. Maks Babuder, direktor Elektroinštituta Milan Vidmar

Leta 1964 se je zaposlil v Elektroinštitutu Milan Vidmar kot inženir v laboratoriju za visoke napetosti. Leta 1976 je prevzel mesto vodje oddelka za visoke napetosti.

Aktivno je sodeloval v strokovnih organizacijah s področja visokih napetosti in leta 1993 zagovarjal doktorsko disertacijo na Univerzi v Zagrebu. Z aprilom 1994 je bil imenovan za direktorja Elektrotehnike Milan Vidmar, ki ga vodi še danes. Na Fakulteti za elektrotehniko Univerze v Ljubljani predava visokonapetostno tehniko. Je član številnih domačih in tujih strokovnih organizacij.

(vir: <http://www.eimv.si>)

prof. dr. Igor Tičar, dekan Fakultete za elektrotehniko računalništvo in informatiko Univerze v Mariboru.

Študiral je na Fakulteti za elektrotehniko v Ljubljani. Po vrnitvi v Maribor se je v Tovarni kovinske opreme PRIMAT zaposlil kot razvojni in projektni inženir, kasneje pa kot asistent na VTŠ - VTO Elektrotehnika. Vpisal je podiplomski študij elektrotehnike na VTŠ – VTOE in ga leta 1981 zaključil z magistrsko nalogo. Na TU Graz je pripravil disertacijo, ki jo je leta 1993 zagovarjal na TF MB. Tega leta je bil habilitiran v naziv docent, leta 1998 v naziv izredni profesor in leta 2003 v naziv redni profesor. Trenutno je dekan FERi.

Sodeloval je pri številnih raziskovalnih nalogah in projektih. V okviru laboratorija, ki ga vodi, sodeluje z IGTE TU Graz in TU Budimpešta ter drugimi institucijami. Plod tega dela je več skupnih mednarodnih nastopov na konferencah in objav v mednarodnih ter domačih revijah in knjigah. Njegova osebna bibliografija obsega 185 enot, od tega je 22 prispevkov v ISI Web of Science. Leta 2002 je prejel srebrno plaketo, priznanje Univerze v Mariboru.

(vir: FERi)

prof. dr. Tomaž Slivnik, dekan Fakultete za elektrotehniko Univerze v Ljubljani.

Študiral je na fakulteti za elektrotehniko v Ljubljani, kjer je leta 1973 magistriral z delom o mikrotrakastih linijah. Leta 1975 je doktoriral z delom o električnih linijah. 1975 je diplomiral

na Oddelku za matematiko Univerze v Ljubljani. 1977 je bil izvoljen za docenta na fakulteti za elektrotehniko za področje elektromagnetika. 1982 je bil na Fakulteti za elektrotehniko in računalništvo Univerze v Ljubljani izvoljen za izrednega profesorja in 1987 za rednega profesorja.

Za izume in tehnične izboljšave je trikrat dobil Kidričevo nagrado.

Od 1989 do 1991 je bil prodekan na Fakulteti za elektrotehniko in računalništvo v Ljubljani. 1993 je bil izvoljen za dekana na Fakulteti za elektrotehniko in računalništvo v Ljubljani za dobo dveh let. Ponovno je bil izvoljen za dekana leta 2003.

(vir: <http://www.fe.uni-lj.si>)

» Besedilo: **Karin Zagomilšek** » Fotografija: **Nebojša Tejić**

Sprejem za poslovne partnerje

Ob začetku novega leta smo pripravili sprejem za poslovne partnerje, odjemalce in druge pomembne javnosti. Namen tega srečanja je bil poglobljanje dobrih odnosov, ki so ključnega pomena za uspešno delovanje v poslovnem svetu.

Sprejema se je udeležil večji del vabljenih. V odnosih, ki smo jih ta dan razvijali in nadgrajevali, pa je bilo čutiti obojestransko zadovoljstvo. Pozitivni odzivi so bili potrditev, da je bila naša odločitev za takšno srečanje pravilna.

Nagovor predsednika uprave

Elektro Maribor prejel priznanje fakultete za elektrotehniko, računalništvo in informatiko

8. decembra 2005 je Elektro Maribor d.d. prejel priznanje za pomoč pri izgradnji objekta G2.

Priznanje je bilo podeljeno na proslavi ob dnevu FERi (fakultete za elektrotehniko, računalništvo in informatiko).

Na proslavi je dekan fakultete prof. dr. Igor Tičar povedal, da je FERi največja tehniška šola v Mariboru in med večjimi v Sloveniji, primerljiva pa je tudi z mnogimi tujimi fakultetami. Poudaril je pomembnost sodelovanja za razvoj in delovanje v

prihodnosti. Na to temo je bil oblikovan tudi slogan dneva – »Povezovanje kot pot v prihodnost«. Izpostavil pa je še, da je Slovenija z visoko izobraženimi tehničnimi kadri vedno bolj revna.

Kot gost je nastopil tudi mag. Lado Tomšič, član uprave HSE, ki je prav tako govoril o padajočem deležu inženirjev in o tem, da je potrebno deficitarne študije ustrezno stimulirati in nagrajevati. Omenil je, da

brez ustrezno izobraženih kadrov ni moč postati tržno uspešen subjekt.

Profesorjem so bila podeljena priznanja za življenjsko delo, najboljšim študentom pa priznanja za njihove študijske in raziskovalne uspehe.

Elektro Maribor je prejel priznanje in zahvalo za sodelovanje in pomoč pri izgradnji objekta G2.

Objekt G2

Mag. Andreja Zelenič Marinič in dr. Igor Tičar ob podelitvi priznanja

Razgovori z upravo

Razgovori z upravo bodo, kot že ustaljeno, potekali vsak 2. ponedeljek v mesecu med 16:00 in 17:30. Za razgovor je potrebna

le predhodna najava v tajništvo uprave na tel. št.: 111 ali 251.

Razgovori v marcu in aprilu bodo tako: 13. marca in 10. aprila.

» Besediloin fotografija: **sodelavci OE Gornja Radgona**

Kako smo zaključili leto v Gornji Radgoni

Ob zaključku leta 2005 smo se zbrali na našem že tradicionalnem druženju, da skupaj nazdravimo in se poveselimo. Še posebej, da nazdravimo našim trem sodelavcem, nadzornemu monterju Francu Kocbeku, in Mirku Njivarju ter sodelavcu v službi odjema Janezu Žnidariču, ki po 40 letih dela v Elektru Maribor d.d., OE Gornja Radgona, odhajajo v zaslužen pokoj.

Vsa dela in naloge, ki so jim bile zaupane, so opravljali s polno odgovornostjo, vedno pripravljeni priskočiti na pomoč s svojimi nasveti, ki so plod dolgoletnih izkušenj in znanja.

Njihove aktivnosti segajo tudi izven delovnega okolja. Franc je že vrsto let aktiven član radgonskega pevskega zbora, Mirko

Utrinek iz zaključka v Gornji Radgoni

sodeluje pri Lovski družini Gornja Radgona, Janez pa skrbi za dober ribiški ulov.

V pokoju jim sodelavci in sodelavke želimo izpolnitev vseh svojih pričakovanj,

obilo zdravja, veselja in moči za nadaljnje uživanje življenjskih radosti, predvsem pa, da bi si vzeli več časa zase in za svoje bližnje.

» Besedilo: **Karin Zagornšek**

Ukinitev blagajn

V OE Elektro Slovenska Bistrica in OE Elektro Gornja Radgona ukinjamo blagajni

V skladu s spremembami, ki jih neprestano uvajamo v poslovanje, in z namenom racionalizacije stroškov uvajamo spremembe tudi na področju plačevanja računov. Zaradi prehoda na sodobnejši in enostavnejši način poslovanja s 1. marcem ukinjamo blagajni v OE Elektro Slovenska Bistrica in OE Elektro Gornja Radgona. Prav tako bo s 1. marcem ukinjena blagajna na okencih Nove ljubljanske banke na lokaciji Uprava (Vetrinjska 2). Računi Elektra Maribor pa se bodo

lahko plačevali na načine, ki smo jih odjemalcem tudi predlagali, in sicer:

- Najbolj ugodno je plačevanje preko **trajnika**, kjer se banko pooblasti, da iz sredstev na vašem računu poravnava vaše obveznosti (plačilo računa). Tak način plačevanja Vam prihrani skrbi, da bi morali paziti na zapadlost prejetega računa, izognete se nepotrebnim zamudam in zamudnim obrestim, zaenkrat večina bank provizije še ne zaračunava.
- **Spletno poslovanje** je namenjeno vsem tistim, ki želijo poravnati svoje račune

preko interneta. Prednosti tega načina so preglednost poslovanja, račune lahko poravnate kadarkoli, provizije so nižje kot pri plačilu v banki ali na pošti.

- **Plačilo na banki ali na pošti** poteka podobno kot je potekalo plačevanje na naših blagajnah. Provizije pri takem načinu plačila so višje kot pri plačilu preko trajnika ali v spletnem poslovanju in so odvisne od posamezne banke oziroma od pošte.

Končane tudi 13. zimske igre EDS

Elektro Maribor je v skupni uvrstitvi zasedel četrto mesto

V organizaciji Elektra Primorska so se z zajtrkom na smučišču Cerkno pričele 13. zimske igre.

Večina 46 članske odprave, ki si je nastop priborila na izbirnem tekmovanju 25. januarja na smučišču Cojzerica, je zastopala barve Elektra Maribor in v skupni uvrstitvi zasedla 4. mesto.

Zaradi slabe organiziranosti sodnikov je na veleslalomišču že med samo tekmo prihajalo do velikih kritik in nesoglasij glede same regularnosti tekme. To se je videlo tudi na koncu, saj se časi niso ujemali z doseženimi in je bilo potrebno posredovanje vodij posameznih ekip. Posledica vsega je bila tudi velika zamuda pri izvedbi smučarskih tekov.

Veleslalomisti

Veleslalom posamezno			Smučarski teki posamezno		
Kategorija	Mesto	Ime in priimek	Kategorija	Mesto	Ime in priimek
A	9	Silva Topolovec	A	8	Dragica Kelc
B	1	Andreja Ulbin		11	Eva Špes
	9	Darja Jožič - Čoh	B	9	Lilijana Zemljič
	12	Majda Gril	C	3	Karmen Puc
C	11	Darinka Šeruga		10	Mateja Mahorič
	14	Lidija Kocjančič	D	7	Ivan Pristovnik
D	6	Erik Kočunik	E	3	Milan Borko
	7	Jože Lepšina		4	Srečko Fregl
	10	Jože Hajnrih	F	6	Drago Škerlak
E	6	Marjan Zorman		8	Miro Pečovnik
	8	Alojz Vidner	G	7	Tomaž Orešič
	11	Alojz Lešnik		8	Danilo Flašker
F	3	Dušan Kovačič		11	Janez Šeruga
	5	Boštjan Merhar	H	7	Ladislav Krošelj
	11	Tomaž Kolar		10	Marjan Alt
G	9	Črtomir Kores		13	Dejan Strmšnik
	14	Alojz Fink			
H	6	Danilo Flašker			
	8	Marko Rogan			
gost	6	Bojan Horvat			

Rezultati tekmovalcev Elektro Maribora

Manj razburjenja je bilo pri tekih, ker so tekmovalci startali po posameznih kategorijah skupinsko in čas ni vplival na posamezne rezultate.

Po končani zadnji skupini tekačev se je karavana preselila v dolino pred hotel Cerčno, kjer se je začel še veseli oziroma zabavni del našega druženja, ki je trajalo do jutranjih ur.

Tradicionalno zastavo vseh petih distribucijskih podjetij je iz rok domačina prevzela ekipa Elektra Celje, ki je naslednji organizator letnih iger, ki naj bi bile v začetku junija.

Tekmovalci

Veleslalom			Tek na smučeh			Skupna uvrstitev		
Mesto	Distribucija	Točke	Mesto	Distribucija	Točke	Mesto	Distribucija	Točke
1.	El. Gorenjska	307	1.	El. Ljubljana	328	1.	El. Ljubljana	611
2.	El. Ljubljana	283	2.	El. Gorenjska	268	2.	El. Gorenjska	575
3.	El. Primorska	229	3.	El. Primorska	229	3.	El. Primorska	458
4.	El. Maribor	156	4.	El. Maribor	135	4.	El. Maribor	291
5.	El. Celje	135	5.	El. Celje	92	5.	El. Celje	227

Rezultati iger EDS

» Besedilo: **Veronika Fermevc - Ban**, predsednica sveta delavcev

Letos bomo volili kandidate za novi svet delavcev

Dejavnost sveta delavcev v Elektru Maribor

Začelo se je odštevanje časa za delovanje tega sveta delavcev in prav je, da začnemo vsi razmišljati o novih kandidatih.

Po zakonu o sodelovanju delavcev pri upravljanju mora svet delavcev objaviti sklep o razpisu volitev največ 90 in najmanj 60 dni pred iztekom mandatne dobe članov sveta delavcev.

S sklepom o razpisu volitev se imenuje tudi volilna komisija. Pravico biti izvoljen v svet delavcev imajo vsi delavci, ki imajo aktivno volilno pravico in so zaposleni v družbi nepretrgoma najmanj 12 mesecev.

Pravico predlagati kandidate za člane sveta delavcev imajo zaposleni po enotah in v strokovnih službah ter sindikat.

Prav bi bilo, da začnemo razmišljati in se pogovarjati o možnih kandidatih iz svojih sredin, ki bodo pripravljeni sprejeti funkcijo člana sveta delavcev v skladu s poslanstvom, kakršno izhaja iz zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju.

»Član sveta delavcev opravlja svojo funkcijo na temelju pripadnosti delavskim interesom in to kulturno, umirjeno in strpno ter se pri zastopanju interesov delavcev opira na moč argumentov ...«, je med drugim zapisano v etičnem kodeksu članov svetov delavcev, ki naj bi ga vsak kandidat hkrati z izjavo o soglasju h kandidaturi tudi podpisal.

Da bi bilo delovanje novemu svetu delavcev vsaj nekoliko olajšano, želimo še:

- opraviti pregled štiriletnega opravljenega dela tega sveta delavcev z vsemi dobrimi in slabimi ugotovitvami, tako, kot jih ugotavljate vi, sodelavci in sodelavke,
- pomagati pri predvidenih reorganizacijah v dobro zaposlenih v začetku tega leta,
- sodelovati pri kreiranju poslovanja podjetja v novih, veliko bolj zahtevnih razmerah poslovanja podjetja v tem letu, in
- zavzeto graditi sistem informiranja in medsebojnih odnosov na vseh nivojih in v obeh smereh.

Dobili smo carja leta 2005

Ribiška sekcija OE Elektro Ptuj

Ribiška sekcija je bila ustanovljena februarja 2004. Predsednik sekcije je Zlatko Žerak, ki se udeležuje tekmovanj v državnih in mednarodnih vodah in v njih dosegata vidne rezultate. Sekcija je s svojo ustanovitvijo povezala že delujočo skupino ljubiteljskih ribičev in pritegnila v svoje vrste tudi tiste, ki imajo odlične ideje za popularizacijo te športne panoge, ki je v našem podjetju še neorganizirana, vendar atraktivna in zanimiva. Njihov moto je: tri ure športnega ribarjenja, tehtanje ulova, nato klepet ob žaru in kozarčku dobrega vina. Vsakega novega ribiča so veseli. Če še niste ribič, pa lahko to postanete.

Društvo z 42 člani je do sedaj organiziralo 19 ribiških tekmovanj. Na začetku vsakega leta okronajo tudi carja. To lovoriko osvoji ribič, ki na tekmi ulovi največjo ribo. Za dosežek dobi prehodni pokal, ki ga po treh zaporednih osvojitvah obdrži v trajni lasti. Ta laskavi naslov si je v letu 2004 po izredni zagrizeni borbi priboril Damijan Berghaus - Majnik. V letu 2005 ga je po hudem obračunu z ostalimi člani in predvsem s »starim« carjem, ki se ni predal brez trdega boja, osvojil Zvonko Črešnik. Tehnica je

Car leta 2005

pokazala, da je ujel krapa, težkega 2760 gramov.

V svojih vrstah imamo tudi veterana ribiške sekcije. To je vsekakor Franc Ožek st., ki je v

letu 2005 postal prvak Športnega društva Elektro Maribor v športnem ribolovu.

Po svojih rezultatih še posebej preseneča vedno boljša Dragica Kelc, ki se je sekciji pridružila šele proti koncu leta 2004. V zadnji tekmi lanske sezone je blestela z neverjetnim dosežkom, saj je naložila 27.500 gramov rib in pustila daleč za seboj drugo uvrščenega, ki je ulovil slabih 6000 gramov manj.

V mesecu septembru so člani organizirali poučno dvodnevno ekskurzijo ob sotočju rek Lahinje in Kolpe, ki namerava postati tradicionalna. Člani so se izpopolnjevali v veščinah ribolova in priprave na ribolov. V tem kratkem času so osvojili večino potrebnih spretnosti. Da pa niso le ozko usmerjeni, so dokazali z raznimi športnimi aktivnostmi, kot so plavanje v Kolpi, z odbojko na mivki in s krosom od Metlike do Primosteka, kjer so bili nastanjeni. Spoznali so se z domačini Zgornje Lokvice, njihovo značilno metliško črnino in bogato ponudbo pogač.

Člani lovijo predvsem v okolici Ptuja, kjer je dovolj jezer, jam in rek. Ob vodah so jim na voljo čudovito okolje in poti za sprehode. Ponekod naletijo na zelo redke vrste rac.

Prvak Športnega društva Elektro Maribor v športnem ribolovu v letu 2005

Največ užitkov pa ponuja ribičem dejstvo, da lahko lovijo več vrst sladkovodnih rib; od ščuke in krapa pa vse do ploščica in zelenike. Prav posebej so za njih zanimivi Drava s pritoki, Dravinja in Polskava. Kot zanimivost: Drava je osrednji vodotok SV Slovenije in energetskega najpomembnejša reka v Sloveniji. Izvira 1176 m visoko, na Toblaškem polju v Italiji. Hidroelektrarne so spremenile ekološke razmere vodnega in obvodnega prostora. Preusmerile so se poti divjadi in skoraj prekinile steze za ribe selivke. Žal je Drava še vedno tudi odvodni kanal za onesnaženo vodo. Člani Ribiške sekcije Elektra Ptuj niso zgolj ljudje, ki iščejo zabavo in sprostitev, so skupnost posameznikov, ki si prizadevajo, da bi sožitje med človekom, naravo in prostorom postalo vsakdanja resničnost. Temelj njihovega dela je osebno druženje, kakovosten pristop, osebna etična odgovornost in ljubezen do narave. Zanimajo se za celotno ekologijo, raziskujejo prostor in ozaveščajo o spremembah, ki jih opažajo ob svojem druženju.

»Poglej ga!«

Ribiška tekma

Ribiči

↳ Besedilo: Karin Zagomilšek

Božiček na obisku

V prazničnih zadnjih dneh decembra je otroke zaposlenih na Elektru Maribor obiskal Božiček.

Najprej so si v Lutkovnem gledališču Maribor skupaj ogledali lutkovno predstavo

Rdeča kapica. Po predstavi so najpogumnejši z Božičkom zapeli nekaj pesmic in nestrpno pričakovali, kaj jim je ta dobri mož prinesel. Tisti, ki so morali na darilo malo počakati, so se celo spraševali, ali ni to leto nanje celo pozabil. Vendar so na

koncu vsi veseli ugotovili, da je mislil čisto na vse. Povsem na koncu pa je sledilo slikanje z Božičkom, ki so ga zelo zares vzeli tudi nekateri starši in so skupaj z njim in otroki sedli pred fotoaparate.

OE Maribor z okolico po letu skupnega delovanja

Največja območna enota se razteza na 1007 kvadratnih kilometrih

Območna enota Maribor z okolico bo konec februarja praznovala prvo leto združenega delovanja enot Maribor mesto in Maribor okolica na Vodovodni ulici 2 v Mariboru. V pestri zgodovini so zanimiva združevanja in ločevanja ter menjavanja lokacij v mestu Maribor.

Po prvem letu skupnega delovanja pod isto streho so se večinoma izgubili dvomi in začetniški strah pred menjavo lokacije in smiselnosti združitve.

Na OE Maribor z okolico nas je zaposlenih 146 delavcev in po organizacijski shemi podjetja smo razporejeni v sedem sektorjev:

- obratovanje in vzdrževanje – 81 delavcev (v Vodovodni ulici 62, v rajonu v Rušah 10 in v rajonu Lenart 9 delavcev),
- investicije – 2 delavca,
- projektiranje – 4 delavci,
- tehnična dokumentacija – 12 delavcev,
- odjem – 32 delavcev (v odjemu 25, v DTO 6 in v trženju 1 delavec),
- finance – 6 delavcev,
- splošno pravna služba – 9 delavcev.

Da se v naši enoti vedno nekaj dogaja, se vidi tudi na upravni stavbi, ki doživlja po-

polno zunanjo in notranjo prenovu. V prvi fazi so bile urejene pisarne v pritličju (informacije, soglasja, blagajna ...), ki so za naše stranke najpomembnejše. Istočasno je bila prostorsko preurejena stavba obratovanja in vzdrževanja OE, kjer so pridobili prepotrebne prostore za zadostno število pisarn, garderobe, sanitarije, skladišče drobnega materiala, skupne prostore ... V drugi fazi poteka izgradnja nadzidave upravne stavbe, ki se počasi bliža h koncu. V to etažo se bo preselila služba investicij in tako sprostila prostor za službo tehnične dokumentacije.

Združena enota predstavlja največjo območno enoto znotraj družbe Elektro Maribor. Razprostira se na območju od meje z Avstrijo in z OE Slovenj Gradec (Elektro Celje) pa do mej z OE Elektro Slovenska Bistrica, OE Elektro Ptuj ter OE Elektro Gornja Radgona. Razdeljena je na šest nadzornih okolišev. Območje je veliko 1007 kvadratnih kilometrov in obsega dvaindvajset občin.

Z električno energijo oskrbujemo 83.118 odjemnih mest (od tega je 8330 upravičenih odjemalcev). Ti skupaj letno porabijo 1068,4 MWh. Električno energijo dobavljamo iz osmih RTP preko 18 RP in 909 TP do odjemalcev po:

- 58 km visokonapetostnih daljnovodih,
- 340 km srednje napetostnih kablovodih,
- 685 km srednje napetostnih nadzemnih vodih,
- 1261 km nizko napetostnih kablovodih in
- 2063 km nizko napetostnih nadzemnih vodih.

Tem podatkom je potrebno prišteti še 160 TP in nekaj tisoč kilometrov kablovodov, ki so v tuji lasti.

V statističnih podatkih se ne opazi razlike med mestom Maribor in okolico, ki se kaže predvsem v SN mreži in SN obratovalni napetosti. Tako je v veliki večini na mestnem območju izgrajena SN kabelska mreža (252 km) in nekaj SN DV (38 km), ki pri obratovalni napetosti 10 kV zanka-sto povezujejo transformatorske postaje med seboj. Na okolici pa je delež DV (619 km) precej večji od KBV (88 km) in večina postaj se napaja radialno pri obratovalni napetosti 20 kV. Izizz za prihodnost pa nam predstavlja prehod mesta Maribor na obratovalno napetost 20 kV. Tako se bo podrla še ena navidezna meja med združenima enotama.

Del OE Maribor z okolico

Vhod v enoto

» Besedilo: Jurij Tretjak

Spremembam naproti

Spoštovane kolegice, kolegi!

Prehod iz zimskega spanja v pomladansko prebujanje po vseh naravnih pravilih velja za naravo in nekatere živali, kar pa ne velja za SDE Elektro Maribor d.d. Pravzaprav pravega spanca ni bilo in ga tudi ne sme biti, saj je že pozna jesenska aktivnost (protestni shod) vsem na široko odprla oči in poglede usmerila v predlagane spremembe socialnega položaja zaposlenih s strani vlade.

Tako nam paket socialnih reform, ki nam jih vlada podarja za popotnico v novem letu 2006, nalaga budnost in pripravljenost na nove trende zmanjšanja že priborjenih in pridobljenih pravic.

Naj mi bo v tem prispevku dopuščeno na glas razmišljati o stvareh, ki rojijo po glavah vseh nas.

Sindikati pač želimo in hočemo biti zraven ter soustvarjati pogoje in argumentirati naše poglede, da pa vsemu le niso krivi Kitajci in Indijci s svojo ceneno delovno silo, pač pa tudi menedžerji, ki s svojimi odločitvami spravljajo v obup tiste, ki s svojim 20-, 30-letnim delom enostavno več ne morejo dostojno preživeti meseca. S tako mero nezainteresiranosti in sprenevedanjem v primerih zapiranja delovnih mest in napotitvijo zaposlenih na borzo bo v bodočnosti prav zanimivo videti, komu bodo menedžerji sploh še menedžerji. Ker pa vlada kljub lastništvu in vsem možnim nadzorom v družbah, katerih lastnik je, ne najde pravih vzrokov za zapiranje delovnih mest, razen kitajske cenene delovne sile,

so pač krivi delavci, ki svoje delo opravljajo tako, kot so jim to organizirali direktorji.

Posledica take miselnosti, globalnih sprememb in predlaganih reform je seveda tudi neizprosno pogajanje sindikatov za nov **socialni sporazum**, ki je temelj vsega nadaljnjega dogovarjanja med socialnimi partnerji. S takim sporazumom naj bi bil dosežen socialni mir, ki bi zagotavljal popolno izvajanje reform s prilagajanjem na nove razmere, vendar brez socialnih pretresov.

Tudi v SDE Slovenije si prizadevamo uveljaviti svoj vpliv pri kreiranju in določanju smernic v razvoju in organiziranju bodoče oblike elektroenergetike. **Prva in temeljna naloga sindikata je ohranitev delovnih mest** in s tem v povezavi **socialne varnosti** (plače, dodatki in ostale s Podjetniško kolektivno pogodbo določene in verificirane obveznosti delodajalca do zaposlenih). Zato je naslednji korak preko ESOE (Ekonomsko socialnega odbora za energetiko) izpostaviti problematiko usklajevanja plač za naslednje obdobje, to je od 2006 do 2009, in s tem v zvezi najkasneje do 31. julija 2006 doseči **dogovor o politiki plač** za omenjeno obdobje.

Predhodni dogovori o politiki plač z usklajevalnimi zneski so nam v preteklosti ustvarili pogoje za uskladitev plač glede na porast življenjskih stroškov (letna inflacija), kar pa še ne pomeni, da je ta zgodba zaključena.

Čeprav smo komaj pričeli odšteti dneve in tedne v letošnjem letu 2006, nam misli nekako avtomatsko letijo v naslednje leto 2007, tako imenovano leto odprtja trga z električno energijo, kjer naj bi bilo vse drugače. Kaj naj bi bilo to drugače, še nihče natančno ne ve, se pa glede na vse teorije in izkušnje drugih akterjev, ki so že bili deležni sprememb, kaže potreba po prilagajanju evropskemu trgu in po prilagajanju oziroma usklajevanju obstoječe zakonodaje in regulative z evropskimi direktivami. Evropske direktive sicer niso zakoni EU, pač pa napotila in navodila, ki pomenijo usklajeno delovanje članic EU in zato ni potrebno biti v vseh pogledih bolj papeški od papeža, je pa resnično včasih bolje svoje stanovanje pospraviti s svojimi družinskimi člani, kot pa da ti delajo red v lastni hiši sosedje.

V zvezi zadnjimi dogajanji in rokovnikom, ki je postavljen za način oblikovanja nove elektroenergetske slike, se odvijajo aktivnosti na nivoju GLZ-a distribucije, ki s svojo delovno skupino izdeluje oziroma je izdelal Zasnove organiziranja izvajanja gospodarske javne službe dejavnosti SODO. Ravno tu potekajo aktivnosti SDE, da bi ta s svojim članom sodelovala v tej delovni skupini in bi bili sproti informirani o aktualnih dogodkih. Zasnova organiziranja SODO je izdelana kot varianta in bo v bodočnosti tudi predmet dograjevanja modela, o katerem bo v končni fazi odločal lastnik. Cilj SDE je zagotoviti in obdržati delovna mesta, in ne samo to, temveč tudi najti nove možnosti dodatnega zaposlovanja v elektroenergetiki.

K delu, ki je pred nami, vsekakor sodi tudi **reorganizacija v vrstah SDE Elektra Maribor d.d.** v smislu pravno formalnega združevanja dveh sindikalnih podružnic, ki v tem trenutku delujeta ločeno v že združeni OE Maribor z okolico, enako pa velja še za dve sindikalni podružnici, ki prav tako delujeta ločeno v že združeni SE Gradnje in remont Maribor. Nova organizacija in združitev bo potekala v naslednjih dveh mesecih, ko bodo sklicani letni občni zbori članov sindikata, kjer bodo člani izvolili nove sindikalne zaupnike, stari pa bodo poročali o delovanju v preteklem obdobju, skupaj z vsemi potrebnimi poročili.

Še beseda, dve, o novem **predlogu zakona o kolektivnih pogodbah**, ki je zagledal luč sveta in je po usklajevanju z ZSSS dan v prvo obravnavo. Usklajena vprašanja v tem osnutku pa so v členih, ki se nanašajo na splošno in razširjeno veljavnost, urejenost strank po Zakonu, hierarhijo KP, postopek sklenitve ter naknadnega pristopa h KP, njeno obliko in vlogo reprezentativnosti sindikatov.

O novostih, ki se bodo porajale sproti, in o delovanju SDE Elektro Maribor d.d. pa boste vsi lahko po mesecu februarju 2006 informirani v rubriki Sindikat, ki je že objavljena na intranetni strani.

Lep pozdrav in vsem čestitke ob našem kulturnem prazniku, 8. februarju.

Jurij Tretjak,
predsednik Sindikata Elektra Maribor

Od Avstrije do Madžarske in Hrvaške

Območna enota Murska Sobota

Območna enota Murska Sobota pokriva severovzhodni del območja Elektra Maribor. Na zahodu meji na Območno enoto Gornja Radgona. Obkrožajo jo sosednje države Avstrija, Madžarska in Hrvaška. Sedež območne enote je v Murski Soboti, ki je tudi upravno središče Prekmurja.

V letu 1998 smo se preselili v novo poslovno stavbo, ki je zrasla na dvorišču stare upravne zgradbe. Naša Območna enota Murska Sobota leži na lepem geografskem območju, saj obsega celotno Ravensko, kjer se razprostira širna ravnina z lepo obdelanimi polji, in Goričko, ki je s svojimi čudovitimi griči ter neokrnjeno naravo pravi biser te pokrajine. Na skrajnem vzhodu pa moramo omeniti tudi pokrajino ob meji z Madžarsko, Lendavo z okolico, kjer griči z lepo urejenimi goricami in vinskimi kletmi kar sami vabijo k nedeljskim izletom.

OE Murska Sobota je razdeljena na pet nadzorništev:

- nadzornišтво Mačkovci pokriva vzhodni del Goričkega;
- nadzornišťvo Lendava pokriva večji del Dolinskega in meji na sosednji Madžarsko in Hrvaško;
- nadzornišťvo Cankova pokriva področje, ki meji na sosednjo Avstrijo;
- nadzornišťvo Murska Sobota pokriva okolico Murske Sobote in celotno Ravensko;
- nadzornišťvo Moravske toplice pa pokriva okolico Moravskih toplic in del Goričkega.

Skupno imamo 6 skupin. Ker pa se iz leta v leto zaposluje manj novih kadrov, delavci pa odhajajo v zaslužen pokoj, so naše skupine nepopolne. Tako je v lanskem letu odšlo v pokoj kar 6 naših sodelavcev. V Območni enoti Murska Sobota je trenutno zaposlenih 81 delavcev. V skladu z organizacijsko shemo podjetja so razporejeni v 9 služb, in sicer:

- služba obratovanja in nadzora – 50 delavcev;
- služba investicij – 2 delavca;
- načrtovanje in razvoj – 1 delavec;
- služba tehnične dokumentacije – 5 delavcev;

Poslovna stavba v Murski Soboti

- služba odjema – 13 delavcev;
- služba dobave tarifnim odjemalcem – 1 delavka;
- služba nakupa in prodaje – 1 delavka;
- finančna služba – 3 delavke;
- splošni oddelek in vodstvo OE – 5 delavcev.

Navedeni delavci na območju, ki meri 948 kvadratnih kilometrov, nadzorujejo in vzdržujejo vse elektrodistribucijske objekte in naprave ter skrbijo za njihovo obnovo in optimalno obratovanje.

V Območni enoti Murska Sobota smo ob koncu leta imeli:

- srednenapetostni nadzemni vodi – 709 km
- srednenapetostni kablovodi – 77 km
- nizkonapetostni nadzemni vodi (goli vodniki) – 616 km
- nizkonapetostni nadzemni vodi (SKS) – 507 km
- nizkonapetostni kablovodi – 648 km
- razdelilne transformatorske postaje – 4 kom.
- napajalne transformatorske postaje – 693 kom.

Ob pomoči omenjenih napeljav in naprav v Območni enoti Murska Sobota oskrbujemo z električno energijo 37.371 odjemalcev, med katerimi je 300 upravičenih. Skupno prodamo skoraj 285 milijonov kWh električne energije.

V Prekmurju pa prihaja do korenitih razvojnih sprememb, saj v samem mestu Murska Sobota gradijo veliko industrijsko cono, v pripravi je tudi elektrifikacija železniške proge proti Madžarski, v gradnji je tudi elektrarna na bioplin pri prašičji farmi Nemščak, ogromno se vlaga tudi v turizem. Kot zanimivost naj omenim, da je bilo v zadnjih letih v Prekmurju približno sto domačij prodanih tujcem, predvsem Angležem.

Zaradi vsega zgoraj naštetega so v naše naprave potrebna velika vlaganja. Zato smo v lanskem letu obnovili RTP Murska Sobota, in sicer:

- zamenjana in obnovljena je bila kompletna oprema 110 kV stikališča,
- dodatno je bilo dograjeno 110 kV transformatorsko in izvodno polje,
- posodobljen je bil komandni prostor
- na novo so bile opremljene 20 kV izvodne celice.

V pripravi pa je tudi izgradnja DV 110 kV Murska Sobota – Mačkovci. Ogromno pa bo potrebno tudi vlagati v naše znanje, saj – kot pravi že star pregovor – brez znanja ni napredka.

Za zaključek pa bi vas glede na to, kako malo ljudi pozna naše prelepo Prekmurje, vse povabili, da nas obiščete, spoznate te delovne ljudi, našo gostoljubnost, našo kulturo in kulinariko.

» Besedilo: Irena Gajžler

Novoletno srečanje upokoјencev

Prijetno počutje in druženje za skupno mizo

Ob pisanju vabila za novoletno srečanje naših upokoјencev se mi je v misli prikradel verz, ki sem ga ob formalnih podatkih prenesla na papir in na začetku zapisala: »Leto se obrne in v mesecu decembru trenutke mladosti nekdanjim sodelavcem in prijateljem povrne.«

Vsakoletnega srečanja z upokoјenci se udeležujem že vse od leta 1978 dalje. Teh srečanj se vedno veselim. Zadnja leta vse

bolj, ker pomenijo zame srečanje z mladostjo in spomini na mladost nikoli ne zbledijo. Tudi v jeseni življenja mnogokrat ostanejo edini, ki nam povedo, kdo in od kod smo.

Letošnje srečanje je bilo še posebej zanimivo, saj sta združeni enoti Gradnje in Remont združili tudi novoletno srečanje upokoјencev. Pri organizaciji tega srečanje, ki je bilo decembra v hotelu Arena, sem se za trenutek ustavila ob misli, da morda to ni bila najboljša ideja, vendar je bila misel napačna. Prav prijetno so se počutili, se pogovarjali in ob koncu družno prisedli k skupni mizi.

Za trenutek sem se sprehodila z očmi po njihovih obrazih. Večina znanih obrazov, ki so se z leti spremenili, je bilo zadovoljnih in mirnih. Nekaterim je bolezen zarisala na obrazu kakšno gubo več, pobelila večji pramen las kot drugim, nekatere je sta-

rost malo obšla, vendar so se oči iskrale ob pogledu na stare prijatelje. Izdajale so nekdanji žar in žar, ki ga prinesejo spomini na lepo preživete čase med svojimi sodelavci. V resnici je vsak izmed njih nekaj posebnega in predstavlja zgodovino neke sredine.

Mimogrede se mi je pogled ustavil na Frančku Gluku, bivšem sodelavcu iz motorne delavnice. Bolezen mu ni prizanesla. Prizadela mu je noge, in to noge, ki so ga nekoč za nekaj let ponesle med prave športne zvezde. V svet športa je bil izstreljen kot meteorit ter kariero zaključil na višku svoje slave. Na srečanju je bil dobre volje. Vedno nasmejan in pripravljen na pogovor se je strinjal, da narediva intervju o njegovi športni karieri v časih, ko so športna tekmovanja pomenila le druženje, tekmo med najboljšimi in brez komercialnega ozadja.

» Besedilo in fotografija: Marko Bračič

Novi sodelavec

Viktor Snežak, vhodno-izhodni referent

Malo pred božičnim časom smo v OE Gornja Radgona dobili novega sodelavca.

V skladu s potrebami po dodatnem vhodno-izhodnem referentu, po starem vrtarju, smo na tem mestu zaposlili starega znanca Viktorja Snežaka. Gospod Viktor svoje delo opravlja vestno in marljivo vseh štiriindvajset ur na dan. Do živega mu ne pride niti hud mraz, ki nas je zajel te zimske dni. Ko sem zadnjič šel iz službe, mi je povedal, da je zelo srečen, ker je v teh težkih časih dobil zaposlitev. Nisem mu hotel pokvariti veselja, ampak po pod-

jetju se širijo govorice, da bo delal samo do pomladi. Do takrat pa naj dela pridno naprej.

Novi sodelavec

» Besedilo: Karin Zagomilšek

Nagrajeni prispevki za Infotok

Vas zanima kdo so tokratni nagrajenci za prispevek v Infotoku? Napisali so besedila, ki so zelo različna po vrsti in dolžini ter temi. Preberite jih!

Vabimo vas, da za naslednjo številko Infotoka pripravite prispevek tudi vi!

Tokrat so nagrajenci:

- Boris Ukmar,
- Jožica Jauk in
- sodelavci Ota Mithansa.

Nekdanji balkanski atletski prvak

Intervju s Francem Glukom, upokojemcem Elektra Maribor

Gospod Franček Gluk je bil v elektromotorni delavnici zaposlen vse od leta 1954, najprej kot vajenec, nato pa vse tja do invalidske upokojitve leta 1990 kot KV elektromehanik. Popravljal in previjal je elektromotorje na enosmerni in izmenični tok, generatorje za HE v Sloveniji (HE Fužine, Sladki Vrh, Količevo) in VN elektromotorje za tovarne v Sloveniji. Je poročen in ima že odraslega sina Andreja, sedaj pa se z veseljem ukvarja z vnukom. Intervju sva imela na njegovem domu. Ob pogovoru in pisanju sem bila prav vznemirjena, saj mi je Franček natresel podatke in letnice kot iz rokava. Vedela sem, da ima za seboj bogato in uspešno športno kariero, da pa sem pred leti vsak dan srečevala tako nadarjenega športnika, tega do danes nisem vedela.

Ob prihodu v stanovanje sem na hodniku takoj postala pozorna na uokvirjeno Srebrno listino mariborskega Športnega društva Branik, ki so mu jo zaradi izrednih in izjemnih športnih dosežkov podelili leta 2001, ob 100-letnici ustanovitve društva. Pogovor sva pričela z zanimivim stavkom, rekel mi je: »Irena, napiši: Spomini so zvezde in zvezde so večne.« Napisala sem in dejala, torej pojdiva lepo po vrsti in pogledajva, kaj je zapisano v zvezdah oziroma v spominih športnika gospoda Frančka Gluka.

Ko sva sedla za mizo, mi je dal v roke eno izmed zadnjih priznanj, ki jih je prejel za udeleževanje na področju športa. Bila je srebrna ploščica z likom atleta iz grške mitologije. Na ploščici je bilo napisano: 1921–1971 in Atletski savez Jugoslavije.

Na mizi so ležali zlata medalja z likom grške boginje Nike, prejeta leta 1960, trak z naslovom prvak FLRJ v dvorani na 60 metrov iz leta 1961 – Atletski savez Jugoslavije, in znaki RS, ki jih je prejel kot prvak Slovenije v letu 1960 za tek na 100 in 200 metrov ter v letu 1962 za tek na 100 metrov.

Ob vsem tem nisem mogla mimo naslednjega vprašanja:

Franček, ali morda veš, koliko priznanj si prejel v vseh teh letih?

Ne vem natanko. Nekaj jih visi na steni v predsobi, v dnevni sobi je pokal z atletskega tekmovanja balkanskih prvakov iz leta

Udeleženci letnih športnih iger v Šoštanju leta 1962 – Franc Gluk je v prvi vrsti tretji z desne.

1960. Ostale sem pospravil v klet, nekaj sem jih poiskal zate. Le koga bi še to zanimalo?

Skromnost je lepa čednost, vendar v tvojem primeru ni upravičena. Greva lepo po vrsti. Kdaj in zakaj si se sploh pričel ukvarjati s športom?

Nogomet sem igral že nekaj let prej, preden me je leta 1954, v 2. letniku EGŠ, privabil med nogometaše Vladimir Kukanja, obratovodja OE Murska Sobota in odličen mednarodni nogometni sodnik. Takrat smo igrali nogomet bolj iz veselja in za razvedrilo.

Pri katerem nogometnem klubu si igral, kakšne rezultate ste dosegli kot reprezentanca in kakšna je bila tvoja vloga v ekipi?

Kot desno krilo sem igral pri NK Branik. V sezoni 1955–57 smo bili zelo uspešni, namreč prvaki cone v slovensko-hrvaški ligi. Trikrat smo si pridobili pravico do igranja v kvalifikacijah za vstop v drugo jugoslovansko ligo, vendar nismo uspeli (afera Branik-Karlovac).

Katerega leta pa si se pričel ukvarjati z atletiko in kdo je bil za to kriv?

Z atletiko sem se ukvarjal že pred vojsko. V vojski sem tekmoval kot »armijski vojak« ter leta 1958 v Novem Sadu postal prvak v teku na 100 m. Po vrnitvi iz vojske sem nogomet igral še dve leti in sicer za prvo

moštvo mariborskega Branika. Nato me je takratni predsednik atletskega društva Branik ter športni novinar Večera Zdeno Vahter pregovoril, da sem prestopil k atletiki. To se je zgodilo leta 1959, ko sem začel intenzivneje trenirati. Član državne reprezentance sem postal leta 1960. To je bilo zame zelo uspešno leto. Moj prvi nastop je bil v Sieni, na atletskem dvoboju med Jugoslavijo in Italijo.

Prosim, zaupaj nam nekaj tvojih največjih atletskih uspehov.

Če dobro pomislim, jih je bilo v resnici kar veliko. Od leta 1959 pa vse do leta 1963, ko sem zaključil s tekmovanjem v atletiki v državni reprezentanci, so se uspehi nizali kar drug za drugim. Naštel bom najpomembnejše:

- leta 1960, v Ljubljani, prvak Slovenije v teku na 100 in 200 metrov, premagal takratnega državnega rekorderja Stanka Lorgerja ter še isto leto v Zagrebu na državnem prvenstvu dosegel 2. mesto,
- v septembru istega leta sodeloval kot državni reprezentant na balkanskih igrah v Atenah v štafeti 4 x 100 m, kjer smo dosegli prvo mesto oziroma zlato medaljo,
- leta 1961, v Zagrebu, državni prvak v teku na 60 metrov (dvoransko prvenstvo),
- leta 1962 prvak Slovenije na 100 metrov,

1960 – Franc Gluk, trening v Ljudskem vrtu

- istega leta ob praznovanju 1. maja sodeloval na atletskem mitingu v Sofiji,
- leta 1963 zaključil kariero z odprtim državnim dvoranskim prvenstvom v Beogradu in dosegel 1. mesto, po nepravilni sodniški odločitvi pa so mi priznali 2. mesto.

Zaradi te odločitve sodnikov sem bil zelo užaljen.

Tvoja kariera je bila sorazmerno kratka, vendar zelo uspešna. Bil si izredno talentiran atlet. Zakaj si končal s tekmovanji tako nenadoma in na višku slave ter z vzpenjajočo se kariero?

Bilo je več vzrokov, ki so bili tudi povsem osebnega in čustvenega značaja. Eden je iz leta 1963, iz leta 1962 pa, ko kot državni reprezentant nisem mogel dobiti vize za tekmovanje na mednarodnem dvoboju v Oslu na Norveškem. Iz Beograda so samo kratko odgovorili, da pridobitev vizuma tehnično ni bila izvedljiva. Takrat sem bil prepričan, da zame v ekipi ni bilo prostora predvsem zato, ker sem bil Slovenec. Sklenil sem, da bom za Jugoslavijo nehal tekmovali. Sam pri sebi sem si rekel, da je dovolj entuzijazma »za hvala lepa«.

Kaj misliš s tem »za hvala lepa«?

V letih mojega tekmovanja za zmagovalca ni bilo denarnih nagrad. Takrat je bil šport res samo šport. Uspel si, če si sploh lahko sodeloval, se pravi, če si bil v reprezentanci, da ne govorim o doseženi zmagi. V nas je bil pravi tekmovalni in športni duh.

Tekmovalci smo bili za svoje zmage nagrajeni le s pokali, priznanji, plaketami, znaki ter s kakšnim praktičnim darilom. Ura znamke Doxa je bila edino darilo, ki je bilo namenjeno balkanskim atletskim prvakom v Atenah leta 1960. Do leta 1962 smo zaposleni športniki prejeli po-

vrnjene stroške v obliki tako imenovane »hranarine«, ki je predstavljala polovico moje plače. Kasneje so še to ukinili. Bolje se je godilo tekmovalcem-šudentom, ki so prejeli »športno« štipendijo ter imeli čas tekmovanja za reprezentanco zajet v pokojninsko dobo. Za treninge in tekmovanja je bilo porabljenega ogromno časa. Skoraj vse sobote in nedelje. Velikokrat smo se s tekmovanj vračali v nedeljskih nočnih urah, v ponedeljek ob 6. uri pa se je pričela služba. Res, bilo je vloženega ogromno truda in tudi lastnih finančnih sredstev, ki se niso nikoli povrnila. Sponzorjev ni bilo.

Kaj so še bili nadaljnji vzroki? Si imel zaradi odsotnosti morda težave v službi?

Ne, na splošno bi lahko rekel, da nisem imel težav. Sodelavci so me razumeli in podpirali. Bili so ponosni na moje zmage. Za udeležbo na tekmovanjih pa sem lahko izrabil le neplačan izredni dopust, kar je pomenilo precejšen izpad dohodka.

Je pa tudi res, da me je takratni direktor podjetja opozoril na dejstvo, da veliko manjkam in da se bo počasi potrebno odločiti za šport ali za službo. No, pa tudi resno dekle sem imel, s katero sem si želel ustvariti družino. Odločitev ni bila težka.

Katera nagrada oziroma priznanje ti je največ pomenilo?

Zlata medalja iz leta 1960, dosežena v Atenah v štafeti na 4 × 100 m.

Verjetno se je na teh športnih potevanjih zgodilo kaj takšnega, da ti je ostalo še posebej v spominu? Nam lahko to zaupaš?

Marsikaj je bilo. Vsekakor so mi ostale v spominu mlade in lepe punce po Evropi, ki smo jih zaradi pomanjkanja denarja seveda lahko gledali samo od daleč.

Prav tako se spomnim najelitnejšega hotela v Sofiji, v katerem smo za kosilo dobili samo krompirjevo juho in jagode pa čisto nič drugega.

Si se po zaključku atletske kariere še kaj ukvarjal s športom in se udeleževal tekmovanj?

Vsekakor. V ekipi Elektra Maribor sem redno sodeloval in tekmoval na športnih letnih igrah elektrogospodarstva in to v različnih disciplinah, npr. v odbojki in kegljanju. Na letnih igrah pa sem v atletski ekipi nastopal s sedaj že prav tako upokojenimi sodelavci Jožetom Majhnom, Erikom Kočunikom, Borisom Kukanjo, Mirkom Njivarjem, Jankom Porletom in Adijem Grilom pa še kdo je mogoče bil, ki se ga sedaj ne spomnim. Štiri ali pet let smo bili nepremagljivi. Naše vitrine so polne pokalov in priznanj. Res, šport sem imel zelo rad. Davnega leta 1952 sem bil celo smučarski skakalec in sem na manjši skakalnici v Mariboru dosegel 3. mesto. Šport je imel zame vedno magično moč.

Več kot 10 let sem bil zvezni atletski sodnik ter sodil na Zorkovem memorialu v Mariboru, Skokovem v Celju in Hanžekovičevem memorialu v Zagrebu.

S čim se ukvarjaš danes, ko ti bolezen ni prizanesla? Morda pogrešaš šport?

Ne ukvarjam se več z nobenim športom, ker ne morem. Da mi noge čisto ne odpovedo, dosti hodim, in to vsak dan, ter ob 9. uri skupaj s prijatelji »štampiljam« kartico v bližnjem bistroju, kjer popijemo skupno jutranjo kavico. Šport gledam samo še po televiziji. Bolezen, ki pri meni traja že 30 let, ni povezana s športom.

Kadar razmišljam o tem, koga izbrati za intervju, v mislih iščem posebneža. V kategoriji športnega udejstvovanja je Franc Gluk zares čisto nekaj posebnega. Izreden vsestranski športnik, talent in odličen »šprinter«, ki se je rodil prehitro, da bi lahko s svojimi talenti in športnimi dosežki ogromno zaslužil in obogatel. Sam trdi, da je treniral in tekmoval v času, ko je bil šport samo šport in športniki posamezniki z veliko veselja do dela in z zdravim tekmovalnim duhom.

Ob koncu bi še želela zapisati, da Franček Gluk v letošnjem letu praznuje okroglo obletnico, in to 70 let svojega življenja. Ob tej priložnosti mu v imenu vseh bivših in sedanjih sodelavcev iz Elektroremonta Radvanje in celotnega podjetja iskreno čestitam in mu želim, da čimdlje ostane v vsestranski kondiciji in še naprej med svojimi najbližjimi in prijatelji razširja pozitivno energijo, ki je ima na pretek že, od kar ga poznam.

Na leta se nisem nikoli kaj dosti oziral – ni bilo časa

Intervju z Otom Mithansom

Po polnih štirih desetletjih zapuša svoje delovno okolje Oto Mithans, projektant specialist. Dolgoletno sožitje Ota in Elektra Maribor je pustilo pečat na obeh straneh. V prehodnem obdobju, ki nastopa, bosta oba morala zapolniti nastalo praznino. Sledovi bodo ostali pri obeh.

Ota smo ujeli in povabili na razgovor, še preden je preklupil v drug čas.

Kako se spominjate svojih začetkov dela v podjetju EM?

Takoj po končani tehniški srednji šoli sem se daljnega 1. avgusta 1964 zaposlil v podjetju Elektro Maribor in to na upravi, v projektivi, kjer sem službovanje po 40 letih in 6 mesecih tudi zaključil.

Leta 1976 sem na visoki tehniški šoli ob delu končal I. stopnjo in pridobil naziv inženir elektrotehnik. Dvakrat sem opravljal tudi strokovni izpit (ločeno za tehnika, kasneje še za inženirja).

Službovanje sem začel kot projektant pravnin in ga končal kot projektant specialist.

V vseh teh letih se je verjetno projektantski način dela zaradi sprememb zakonodaje in razvoja informacijske tehnologije močno spreminjal?

Način izdelave samega tehničnega dela projekta se v osnovi ni kaj dosti spremenil, spremenili pa so se seveda tehnologija dela in materiali. Stalne spremembe zakonodaje, predpisov, standardizacije in tipizacije pa so postale prava mora projektantov. Lahko bi rekel, da je navidez prava zmešnjava še veljavnih nekaj jugoslovan-skih predpisov in slovenskih predpisov ter evropskih smernic.

Katera področja ste pri projektiranju pokrivali?

Delal sem kar na širokem področju, od elektroenergetskih objektov 0,4–35 kV pa do javne razsvetljave.

Pri javni razsvetljavi (JR: cestna, zunanja, dekorativne osvetlitve) sem vzporedno de-

lal na tipizaciji in razvoju. Domače literatu-re na tem področju je bilo bolj malo. Zato sem imel srečo, da mi je bila kaj pogosto omogočena udeležba na posvetovanjih, seminarjih in ekskurzijah doma in v tujini. S tem sem veliko pridobil, predvsem pri občutku, kje smo mi oziroma drugi, kam gre trend razvoja JR.

V osnovi sem pretežno delal na projektih za zunanje naročnike, na EE objektih, ki jih je Elektro Maribor po izgradnji prevzel v last oziroma upravljanje. Pri tem delu je bil poudarek na koordinaciji dela z ostali-mi projektanti in upravljavci komunalnih vodov.

Koliko je zaključenih projektov in na katerega ste še posebej ponosni?

Nikoli nisem rad govoril o številu projektov, projekt se lahko od projekta močno razli-kuje. Po neki moji evidenci jih je v 40 letih bilo okrog 1000. Nekaj projektov se je kar dobro »prijelo«.

Najraje sem izdeloval idejne projekte, kjer je več manevrskega prostora, je pa začetek bolj težak, saj je smernic in podatkov bolj malo pa še ti so vprašljivi.

Vsekakor izstopa idejni projekt »Prehod z 10 kV na 20 kV napajalno napetost za področje RTP Murska Sobota«. Ta projekt (osnova je bila moja diplomska naloga na VTŠ) je bil zelo hitro v celoti realiziran in je bil nekakšen pilotni projekt za vsa ostala področja na OE v okviru Elektra Maribor.

Danes imamo na celotnem območju »EM« 20 kV napajalno napetost, razen v mestu Maribor-žal, kar postaja vedno večji teh-nični in finančni problem.

Bilo je še nekaj večjih projektov: Maribor jug, HC skozi Maribor in sedanji AC sistem na našem območju.

Približno polovica mojega dela je bila na področju javne razsvetljave, kar je bil kar precejšnji izziv, saj na tem področju dela zelo malo projektantov. S tega področja je za videti kar nekaj, predvsem ponoči.

Kako bi opisali projektiranje pred 40 leti in danes?

Vse je bilo potrebno izrisati, pisati itd. roč-no. Tipizacije je bilo zelo malo, vsak upo-rabljen element smo izrisovali (konstruirali) ročno, danes pa je na tržišču prava »popla-va« teh elementov

Kako si predstavljate projektiranje v prihodnosti, morda čez 20 let?

Osnovno delo, tehnični del, bo lažje, kar pa ne pomeni, da bo enostavno. Na voljo bodo široka baza podatkov, programi, viš-ji nivo znanja projektantov. Bo pa objekt težje postaviti v prostor (lokacija) – gre za

Oto Mithans

probleme soglasij, služnosti in lastništva, zakonodaja bo bolj kompleksna.

Kot mentor ste nesebično »vzgojili« nešteto pripravnikov, ki so šli skozi »Mithansovo pisarno«. Katere lastno-sti ste pri njih najbolj cenili.

Prizadevnost posameznika, odnos, zani-manje za stroko, tudi širše. Ko smo koga pohvalili, se je kar hitro zgodilo, da so ga nam »pobrle« druge službe. Pri nas ima-mo neko čudno situacijo: mentorji pišejo programe, večinoma pa smo s pripravniki delali posamezniki.

V osnovi pa opažam, da sta začetni nivo znanja pripravnikov in sposobnost, hitreje se vključiti v naše delo, vedno boljša.

Kaj svetujete novim mentorjem?

V vsakega novega sodelavca se spleča vložiti čim več, ker mislim, da je dober kader največji potencial vsakega podjetja. Opažam, da se ta trend v zadnjem obdobju povečuje. Pri tem se nekoliko pozablja na dodatno izobraževanje starejšega kadra, so pa izjeme.

Kako z vašega vidika ocenjujete dosednji razvoj in menjavajoča se vodstva podjetja. Kakšne čase nam napovedujete.

To je težko oceniti. Težava je v tem, da ima vedno aktualna politika prevelik vpliv. Tu

Na leta se nisem nikoli kaj dosti oziral – ni bilo časa. Minilo je, kot da bi bilo včeraj.

Skrivnosti ni – star sem 60 let, zaenkrat se počutim kar dobro.

Se mogoče za tem skriva vaša ljubezen do juda? Nam lahko poveste kaj več o vaši športni poti in dosežkih.

Ob prihodu v srednjo šolo v Mariboru leta 1960 (doma sem iz Ribnice na Pohorju) sem se vpisal v Judo klub Branik, kjer sem vztrajal do leta 1991. Pritegnila me je takrat zelo popularna samoobramba jiu-jitsu, ker pa to ni bila tekmovalna zvrst športa, sem se posvetil judu. Do leta 1975

v judu prejel več priznanj, med drugim tudi Cizljevo plaketo.

Ali ste kdaj morali uporabiti silo in znanje juda izven tekmovalnih blazin?

K sreči nisem nikoli moral teh večin razkazovati izven telovadnice, a sem jih kot trener precej uspešno prenašal predvsem na mlajše. Vedno sem poudarjal, da je v telovadnici – če hočeš – dovolj možnosti dokazati na sebi enakih oziroma boljših, koliko znaš in zmoreš, seveda na športen način.

Kaj pa Vaše vojaško življenje. So bila za Vas ta doživetja prijetna izkušnja?

Ja, saj res, na vojaških vajah sem bil neverjetno pogosto. Med služenjem vojaškega roka sem dokončal šolo za rezervne oficirje – služil sem »samo« 1 leto, zato pa sem ostalo odslužil pozneje, na pogostih vajah, ne pretiravam, če rečem, da jih je bilo vsaj za 6 mesecev. Takratna teritorialna obramba se je na območju Maribora še posebej močno razvila, največ je slonela na neprofesionalnem kadru. Z dodatnimi tečajji (tudi v Sarajevu), za kar niso vprašali, ali hočeš, sem prispel do čina majorja.

Po letu 1991 sem se »upokojil«. Bili so tudi prijetni trenutki, zelo pozitiven je bil kolektivni duh (to nam manjka), marsikakšno izkušnjo sem pozneje tudi koristno uporabil.

Se upokojitve veselite ali pa boste mogoče pogrešali delovno okolje in dolgoletno projektiranje?

Mislim, da eno in drugo. Vse se ne da, čas odločitve je tu, čeprav z malo težkim srcem – grem v pokoj.

Kako boste v prihajajočih desetletjih zapolnili prosti čas?

Vau, upam, da bo še kakšno desetletje. Predvsem v naravi, daljši sprehodi, pohodi, pozimi tudi smučam. V bližini Maribora imam tudi manjši vikend, ki ga uživam od pomladi do jeseni.

Za konec mogoče kakšna doživeta anekdota ali življenjska modrost, ki nam jo lahko zaupate.

Čeprav sem bil vse življenje v službi »samo projektant«, mi je to pomenilo veliko zadovoljstvo, saj sem to delo rad opravljal, predvsem v razumevalnem okolju svojih sodelavcev, za kar se jim še enkrat prav prisrčno zahvaljujem, vsem vam pa želim sreče in uspehov pri nadaljnjem delu.

Oto kot judoist

je še EU, tako, da je težko krmariti v pravo smer. Veliko ljudi se zelo trudi, upam, da uspeh ne bo izostal.

Ste morda vsa ta leta pogrešali kakšno stvar znotraj podjetja ali pa vas je motila.

V prejšnjem obdobju smo preveč sestankovali, sedaj pa premalo. Pogrešam več osebnih stikov, tudi širše – komuniciramo še samo preko računalnikov in mobilnih telefonov.

Ne kažete let. Očitno Vam leta ne pridejo do živga. V čem je Vaša skrivnost?

je bilo to obdobje izrazito tekmovalno, nato pa trenersko. Vsaj 20 let sem bil aktivni zvezni sodnik. Daljše obdobje sem vodil republiško izpitno komisijo za pasove, pri sodniški komisiji pa republiške sodniške seminarje.

Prvak Slovenije sem bil petkrat, leta 1966 sem postal državni prvak Jugoslavije pri starejših mladincih. Sem nosilec črnega pasu – mojstrski pas 5. DAN. Sicer pa je bilo veliko posamičnih kot tudi ekipnih dosežkov. Vedno sem z veseljem tekmoval v ekipi, kjer je bilo nemalo prijetnih doživetij in ki se jih prav rad spominjam. V času aktivnega delovanja sem za dosežke in delo

Jo (dovolj) poznate?

Intervju z Danico Zebec, telefonistko

Mnogo je delovnih mest v različnih družbah, kjer si ljudje pač po svojih zmogljivostih prizadevajo svoje delo opraviti kar najbolje. Nekateri imajo svoj delokrog vezan na delo z ljudmi, kjer je seveda nujno potrebna tudi osebna prisotnost ... S tem, da se tudi javno izpostavljajo s svojo osebnostjo, pa pripomorejo k čim večji prepoznavnosti svojega dela in družbe, v kateri so zaposleni. Nekatera delovna mesta so pač taka, da take kolege in kolegice enostavno ne vidimo in na žalost se tudi ne ukvarjamo s tem, da bi jih videli.

Eno takih delovnih mest je tudi delo v telefonski centrali, ki je, po vseh pisanih in nepisanih pravilih, prvi stik strank z družbo oziroma podjetjem. V naši telefonski centrali delo telefonistke opravlja kolegica Danica Zebec. Zbrala je že več kot 30 let delovne dobe, od tega več kot 19 let v Elektriku Maribor in 9 let na delovnem mestu telefonistke.

Povprašali smo jo o mnenju in njenih razmišljanjih o Elektriku Maribor in kaj meni o delu, ki ga opravlja.

Zavedam se svojega dela odgovornosti, ki ga imam v telefonski centrali, saj sem prepričana, da je dejansko moj kontakt s strankami prvi stik zunanjih oseb z družbo. V svoji delovni dobi sem začela z delom v takratnih remontnih delavnicah, in sicer kot vodja obrata družbene prehrane, kjer sem delila tudi malico in vse potrebno v zvezi s tem. Ker pa je bil zaradi spleta okoliščin obrat prehrane ukinjen in delavci niso več imeli organizirane malice (tako je še danes), sem bila razporejena na delo v številni oddelki. Pripravljena sem bila poprijeti za vsako delo, a sem zbolela. Sem namreč sladkorni bolnik tip 1 in kdor pozna kategorizacijo te bolezni, dobro ve, da obstaja velika možnost nenadne slabosti in posledično tudi nezvestnega stanja. Ker sem tudi mati treh otrok s vsemi obveznostmi, ki iz tega poslanstva izhajajo, je bolezen pomenila velik preobrat v mojem življenju. S posluhom družbe sem bila razporejena na delo telefonistke na upravi v Vetrinjski ulici. Takrat sva s pokojnim kolegom g. Črnčecem vrsto let delila prostor telefonske centrale v kletni etaži, ki meri 3 × 2,5

metra. Pogoji za delo so bili izredno slabi, saj se mi je zaradi vsakodnevnega dela ob neustrezni razsvetljavi tudi bistveno poslabšal vid. S preselitvijo v obnovljeni prostor v drugem nadstropju so se pogoji dela kljub povečanemu obsegu dela izboljšali, vendar delo opravljam sama, saj je g. Črnčec pred leti na žalost umrl. V centrali gre predvsem za hitro odzivnost, za posredovanje in preusmeritev klicev na prava mesta, brez napak, saj take napake motijo ostale kolege pri delu. Gre za prijaznost in ustrežljivost do strank tudi takrat, ko imam svoje lastne težave in probleme, o katerih me zelo redko kdo kaj povpraša. Zbranost in samokontrola sta na mojem delovnem mestu zelo pomembni, ker imam precej neugodnih izkušenj z ljudmi, ki nastopajo arogantno, nedoločno in nemalokrat tudi verbalno agresivno. S takimi moraš pač govoriti lepo in prepričljivo in jih nekako pomiriti ter pravilno usmeriti.

Mnenje o medsebojnih odnosih?

Pri svojem delu želim biti čimbolj prijazna, ustrežljiva, korektna – skratka, profesionalna, saj, vsaj kolikor mi je do sedaj znano, ni bilo nobene pripombe na moje delo s strankami in na delo s sodelavci. Ljudje smo pač različni, zato tiho upam, da bi se kaj radikalno spremenilo. Vsaj pri tistih, ki se zavedajo, da jaz tudi obstajam in ki se spomnijo Danice Zebec samo ob določenih priložnostih, pa še takrat le zaradi gole formalnosti. Velika večina ima do mene izredno korekten odnos, zato se tudi jaz trudim imeti enakega, je pa nekaj ljudi, ki še vedno razmišljajo v smeri 'daleč od oči, daleč od srca', pa čeprav je telefonska centrala samo v drugem nadstropju.

Kakšne so želje za prihodnost in razmišljanja v tej smeri?

Kot telefonistka bi si pač srčno želela, da se vzpostavi nek enakovreden odnos sodelovanja z vsemi kolegi in kolegicami. K čemur po mojem mnenju lahko pripomore samo majhen miselni premik v glavah vseh nas. Po tem premiku v glavi pa bomo morda le imeli tisti famozni občutek enotnosti in pripadnosti do družbe oziroma do kolektiva. Iluzija je v teh modernih časih pričakovati idealno družino in da bi dihal

Danica Zebec pri delu

kot eden. Bilo pa bi zelo lepo, če bi bilo veliko manj zavisti, egoizma in samovšečnosti ter več razumevanja, tolerantnosti in pripravljenosti za prijazno besedo. Želela sem, kot bi to želel tudi vsak drug na mojem mestu, dati nekaj več od sebe; v smislu delati v klicnem centru, pa je zaradi nesrečnega spleta okoliščin ta možnost padla v vodo.

Vsak pač poskuša svoje delo opraviti kar najbolje in vsak po tiho tudi upa, da se bo našel tudi kdo, ki bo tako delo ocenil in nazadnje tudi ovrednotil. Ne gre vedno samo za materialni položaj, tudi prijazna beseda in spodbudne poteze so lahko nagrada, ki ti da novega poleta in dodatnega veselja. Na koncu pa je vseeno lep občutek, da iz dela nagrade za kvalitetno opravljeno delo lahko plačaš tudi še kakšno položnico.

» Besedilo: **Jožica Jauk**

Stran za kulturo: ... in nastala je pesem o Infotoku

Naša sodelavka Jožica Jauk nam je tokrat poslala pesem o našem Infotoku in šalo o moških kuharskih mojstrovinah. Kaj menite?

Naš INFOTOK

Ko spet pride mesec naokrog, čakamo na revijo naš INFOTOK. Štirikrat na leto nam jo razdelijo in z njo nas vse razveselijo.

Saj ko dobimo ta naš INFOTOK, ga ne izpustimo več iz rok, saj v njem zanimive so stvari in notri najdeš vse, kar na ELEKTRO se godi.

Čeprav na grobo je vse povzeto, vse kar dogaja se pri nas čez leto, zanimivosti se notri najdejo različne in večina od njih so resnične.

Na prvi strani zapisane so nagrade, saj to revija je za stare in mlade. V njej najdeš tudi zanimive slike – ene male, a druge spet velike. Revija naša veliko ima strani, nikoli ne veš, kdaj notri se lahko znajdeš TI.

Če kdo od nas v zaslužen pokoj odhaja, mu že sodelavka Irena z intervjujem ponagaja. Sprašuje radovedno vse sorte ga stvari, vse kar v minulih letih se mu pač zgodi. Pa še kako sliko zraven mu doda samo, da v INFOTOKU stran bi polna bila.

Prav nam pride tudi kakšna šala, samo da nas bi nasmejala. Želim si le, da idej za Infotok nikoli vam ne zmanjka in kdaj pa kdaj lahko bi notri kakšna bla uganka ali morda križanka.

Moške kuharske mojstrovine

Srečno poročena mož in žena živita na mali kmetiji. Hodita v službo. Za hobi doma gojita pernate živali. In kot vsaka žena razvaja svojega moža tudi tu ni bilo nič drugače.

Pa nekega dne ostane žena popoldan v službi, mož pa sam doma. O kuhanju pa nima pojma. Začne razmišljati – kaj kuhati? Pa mu šine v glavo. Kaj pa iz kuharske knjige? In glej ga zlomka. Ustavi se pri naslovu »Domača gos z vinom«. Takoj začne s sestavinami in gre v hlev. Vzame najlepšo gos, v kleti pa vino in gleda to ubogo živalco, kaj bo z njo, saj se mu smili. Pije in pije, dokler se ne napije do onemoglosti.

Žena se vrne iz službe in vidi moža ter ga vpraša, kaj jima je dobrega skuhal. Mož v eni roki drži steklenico in odprto kuharsko knjigo, v drugi roki gosko. Žena spet: »Ja, kaj pa počneš z ubogo gosko?« »Ja, kuham po knjigi«, odgovori mož, »tu lepo piše: 'Gos počasi dušimo in jo zalivamo z vinom'«.«

» Besedilo: **Karin Zagomilšek** » Fotografija: **Franc Prelog**

Infotok v leto 2006 z okrepljeno ekipo

Enote imajo v uredništvu Infotoka svoje predstavnike

Tudi v uredniškem odboru našega internega časopisa je z novim letom prišlo do sprememb. Na prvi letošnji seji so se člani zbrali v okrepljeni sestavi. Dosedanjim trinajstim članom uredniškega odbora se je pridružilo še sedem novih, ki bodo zastopali

predvsem enote, iz katerih prihajajo. Njihova naloga bo, da vsem sodelavcem na njihovi enoti povedo, kaj se dogaja. Zato nasvet za vse: sporočite svojim predstavnikom, kaj se pri vas dogaja, kaj bi si želeli v Infotoku. Predstavniki enot so odlična priložnost, da vse enote v

Infotoku nastopajo bolj enakovredno in predvsem več.

In kdo so ti predstavniki?

Milena Rajh zastopa SE Elektro Gradnje Ljutomer, **Boštjan Grabar** SE Elektro Gradnje in remont Maribor, **Boštjan Rous** je iz OE Elektro Murska Sobota, **Bernardka Kos** iz OE Elektro Ptuj, **Mira Orož** iz OE Maribor z okolico, **Marjan Orešič** bo zastopal OE Elektro Slovenska Bistrica, **Marko Bračič** pa OE Elektro Gornja Radgona.

Sporočite svojim predstavnikom, kaj se pri vas dogaja, kaj bi si v Infotoku želeli.

Ekipa Infotoka

» Fotografija: **Boštjan Rous**

Uredniški odbor: **Veronika Fermevc - Ban, Marko Bračič, Irena Gajžler, Boštjan Grabar, David Gril, Jana Jurše Škorc, Peter Kaube, Bernardka Kos, Marjan Orešič, Mira Orož, Miro Pečovnik, Franci Prelog, Miroslav Prešern, Milena Rajh, Darinka Renko, Boštjan Rous, Igor Sever, Mihaela Šnuderl, Jurij Tretjak, Karin Zagomilšek (odgovorna urednica)**

Produkcija: **Animata**
Oblikovna zasnova: **Kraft & Werk**
Naklada: **1550 izvodov**
Tisk: **Versana**
Natisnjeno: **februar 2006**
Letnik V, številka 17

ELEKTRO MARIBOR d.d.